

Ανάλυση στα γεγονότα

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Τετάρτη 6 Οκτωβρίου 1993

Του ΓΕΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

MB

Να 'μαστε πάλι «αλλού», Ανδρέα!

(Λαός-ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, υπό τη γενική αδιαφορία)

Αφήστε τους να κλαίγονται. Οτι θα είναι εκλογές πόλωσης και φανατισμού, ότι πάλι θα θριαμβεύσει ο δικομματισμός, ότι ο πολίτης είναι... απογοητευμένος και δεν μετέχει στα «κοινά» (και πω πω τι θα συμβεί με... τη δημοκρατία!) κι ότι τα κόμματα δεν έχουν «ουσιαστικές προτάσεις για την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων του τόπου» (ευτυχώς!):

Είναι οι καλύτερες εκλογές που έχουν γίνει ποτέ, από το 1974 και μετά, και ο ελληνικός λαός βρίσκεται στο υψηλότερο επίπεδο πολιτικής ωρίμανσης από οιαδήποτε άλλη «κρίσιμη» περίσταση για την Ελλάδα. Κι αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από το ότι απλά και μόνο δεν μπαίνει στον κόπο να ασχοληθεί καν με την προεκλογική περίοδο! Έχει ήδη αποφασίσει.

Ποτέ άλλοτε δεν πήγαν τόσο λίγοι στις ομιλίες των θλιβερών πολιτευτών. Ποτέ άλλοτε δεν αναγκάστηκαν οι συγκεντρωσιάρχες να νοικιάσουν τόσα πολλά ποδήλατα ώστε να μη φανεί η γύμνια των προ-κατ «λαϊκών θριάμβων» του κάθε Μητσοτάκη και του κάθε Παπανδρέου. Ποτέ άλλοτε τα ντιμπέιτ και οι καθημερινές τηλεοπτικές συζητήσεις στο ρογυλί ή μη τραπέζης δεν έκαναν τόσο μικρά ποσοστά θεαματικότητας. Ποτέ άλλοτε ο κόσμος δεν ήταν τόσο ήσυχος και τόσο (σχετικά) αδιάφορος μπροστά στη «σφαγή» των δύο μεγάλων

κομμάτων. Ποτέ άλλοτε δεν έβρισκες τόσους πολλούς πρώην δεξιούς, πρώην αριστερούς και πρώην ΠΑΣΟΚους να λένε «άντε να τελειώσουμε και μ' αυτό το πανηγύρι για να συνεχίσουμε τις δουλειές μας!» Ναι, η κοινωνία έκανε μόνη της την υπέρβαση: Ούτε γυρίζει πίσω ούτε πάει μπροστά, τουλάχιστον με τη λογική των δύο μεγάλων μονομάχων και των «τσικό» ανταγωνιστών τους, δεξιών και αριστερών. Απλά γυρίζει την πλάτη της και πολύ καλά κάνει. Κι αν είχε αβγά θα τους έπαιρνε όλους μαζί στο κυνήγι.

Ίσως σ' αυτή την κάπως θλιμμένη «νηφαλιότητα» να βοηθάει και το γενικότερο συναίσθημα ότι πριν καν ανοίξουν οι κάλπες το ΠΑΣΟΚ είναι ήδη ο σίγουρος νικητής με διαφορά («by far», για να καταλαβαίνουν κι οι Αμερικανοί σύμβουλοι του Μητσοτάκη) κι ότι η Ν.Δ. είναι τελειωμένη «από χέρι». (Και ίσως... χέρι χέρι με την άλλοτε σύμμαχό της πολυπαθή Αριστερά). Το σκηνικό της επόμενης ημέ-

ρας είναι ήδη έτοιμο και τούτο μπορεί μεν να μην κάνει κανένα ιδιαίτερα ευτυχί (ούτε καν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ) αλλά και δεν προκαλεί σε οιονδήποτε σοβαρό άνθρωπο τρόμο ή πανικό. Το δέχονται όλοι σχεδόν «σαν έτοιμοι από καιρό», σαν, όπως λένε, το «μικρότερο(;) δυνατό κακό» και με τη βαθύτερη συνειδητοποίηση ότι στις 11 Οκτωβρίου κανένα πρόβλημα δεν θα λυθεί, αλλά και κανένα δεν θα επιδεινωθεί τραγικά. Τι 'χαμε, τι χάσαμε (που) λένε.

Έχει πλάκα. Το ΠΑΣΟΚ κερδίζει αυτές τις εκλογές, παρ' ότι ουδείς εχέφρων πιστεύει ότι είναι σε θέση να κυβερνήσει αποτελεσματικά τη χώρα. Από την προεκλογική περίοδο φάνηκε ότι ο πρόεδρος του ο Ανδρέας Παπανδρέου, ακόμη και εάν δεν αντιμετωπίσει πρόβλημα υγείας, δεν έχει ιδέα πώς να κυβερνήσει. Ούτε το τι θα κάνει ούτε το τι θέλει να κάνει, ξέρει. Σαν να μην πέρασε ούτε εβδομάδα από τον Οκτώβριο του 1981. Πανηγυρικά, εκτός τόπου και χρόνου σε όλες τις δημόσιες αναμετρήσεις, οι πρατοκλασάτοι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ έδωσαν ρεσιτάλ... φαφλατισμού και αερολογίας σύμφωνα με τις καλύτερες παραδόσεις του Κινήματος! Τα υποτιθέμενα «μεγάλα όπλα», ο Γεννηματάς, ο Πάγκαλος, ο Αρσένης και η Βάσω Παπανδρέου, περιέφεραν την κενότητα των απόψεών τους και την παντελή έλλειψη συγκεκριμένων πρακτικών προτάσεων, από εκπομπή σε εκπομπή. Μόνον ο Σημίτης κάπως διασώθηκε από το γενικό αυτοδιασυρμό! Τα 'καναν μούσκεμα για την Οικονομία, «σαλάτα» με το Σκοπιανό... Κι όμως το ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με όλες τις δημοσκοπήσεις που υπάρχουν μέχρι αυτή τη στιγμή, θα κάνει κυβέρνηση κι ο κ. Μητσοτάκης θα εξαλειφθεί σε πολιτικό και προσωπικό επίπεδο. Η βαρεμάρα του κόσμου, η αποστροφή και η απογοήτευση λειτουργούν υπέρ του ΠΑΣΟΚ, γιατί με τη λογική του περίφημου «μέσου πολίτη», είτε αυτός είναι δημόσιος ή ιδιωτικός υπάλληλος, είτε έμπορος είτε επιχειρηματίας, το χειρότερο που μπορεί να συμβεί αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα είναι να του ξαναβγει, του ξανακαθήσει στο κεφάλι η «συμμορία» Μητσοτάκη, Γρουλλάκη, Νησιτάκη κ.λπ. Το αμέσως χειρότερο είναι να μην υπάρχει καθόλου κυβέρνηση. Ετσι αναγκαστικά... «να γιατί να 'μαστε πάλι (απ') «αλλού» Ανδρέα!».

Θα ρίξουν οι περισσότεροι «δαγκωτό» ΠΑΣΟΚ... με την έννοια ότι την ώρα που θα ψηφίζουν (για να ξεμπερδεύουμε) θα δαγκώνουν τα χείλη τους! Καθ' ό,τι πώς να το κάνουμε, πρέπει να είσαι εντελώς... άτομο «ειδικών αναγκών» για να πας στην κάλη χαρωπά, να ψηφίσεις Παπανδρέου και να νομίζεις ότι από την άλλη μέρα όλα θα 'ναι μια χαρά! Πρέπει να φοράς πράσινες παρωπίδες για να μη βλέπεις ότι το κακογερασμένο Κίνημα μάλλον θα αποδειχθεί πολύ γρήγορα χειρότερο από το χειρότερο πρότερο εαυτό του, γιατί δεν πιστεύει ούτε το ίδιο στα έστω «νεφελώματα» που άλλοτε διακήρυττε. Δεν ελπίζουν σε τίποτα ούτε καν στους εαυτούς τους!

Παίρνουν σχεδόν αναγκαστικά το «μαγαζί» στα χέρια τους, γιατί δεν υπάρχει άλλος έτοιμος να κυβερνήσει! Πρέπει ακόμη να 'χεις ίδιο συμφέρον για να μη διακρίνεις τα νοσηρά κυκλώματα παραεξουσίας που ήδη αναπτύσσονται γύρω από τον κουρασμένο Παπανδρέου και που θα τον καταστήσουν και πάλι, πολύ σύντομα, κλαυσίγελω του κόσμου, όπως ήταν το 1989, πριν τον «ξεπλύνει» η «κάθαρωση».

Τα ξέρει όλα αυτά ο ψηφοφόρος σας, κύριοι υποψήφιοι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, ξέρει τόσα και φοβάται άλλα τόσα. Γελάνε πικρά και οι ίδιοι οι «ΠΑΣΟΚοι» με τις φαιδρότητες του «προγράμματός» τους και με τους πεινασμένους φίλους και «ημετέρους» τους που γυαλίζουν τα μαχαιροπίρουνα. Πρώτη φορά θα εκλεγεί θριαμβευτικά κυβέρνηση υπό τη... γενική θυμηδία! Κι ας έχουν χάρη όλοι από Εκάλη έως Χαριλάου Τρικούπη, που έχουν απέναντί τους τον πλέον μισητό, νοσηρό και κακοήθη πολιτικό των τελευταίων δεκαετιών, τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη. (Το τι έχουν να αποκαλύψουν οι «δικιοί» του, από Δευτέρα, εις βάρος του, κάνουν ακόμη και τους προαναφερθέντες όρους επεικειές). Ο πρόεδρος της Ν.Δ. έπεσε στο έσχατο σημείο πολιτικής ευτέλειας να δέρνει δημοσίως αδύναμους πολιτικούς του αντιπάλους και να τρομοκρατεί τους συγγενείς τους!

Αυτό που έκανε ο Μητσοτάκης δεν ήταν «επιθετική» πολιτική εκστρατεία. Ήταν ρεσιτάλ πολιτικής αλητείας, που διηύθυνε ο ίδιος, με πρωμαντόνα την κόρη του, την κ. Ντόρα Μπακογιάννη. Και «πρώτα βιολιά» το παρακρατικό, χουντοβασίλειο, αρχαιοκάπηλο και διεφθαρμένο περιβάλλον του. Κι έτσι όσοι πιστεύουν ότι το μόνο που θα θέσει μια και καλή «ταφόπλακα» στον πρώτο πολιτικό αρχηγό - τραμπούκο (που η μόνη του σχέση με την αξιοπρεπή συντηρητική παράταξη είναι ότι της πουλάει ακριβοπληρωμένη «προστασία») είναι η πολιτική του συντριβή, θα οδηγηθούν αυτοδούλωστο «μαντρί». (Εστω κι αν ο τσοπάνος κάνει ό,τι μπορεί για να τους διώξει).

Όλα αυτά δεν είναι ούτε ευχάριστα ούτε δυσάρεστα ούτε καλά ούτε κακά. Απλά έτσι είναι: Ενυράπελα. Και το μόνο που θα μπορούσαν να εύχονται οι κάπως αισιόδοξοι είναι να μπουν από μόνα τους τα πράγματα σε μια σειρά, σιγά σιγά:

- Να ξεμπερδέψουμε πρώτα με τον Μητσοτάκη και την επικίνδυνη «μαφία» που έχει στήσει γύρω του.

- Μετά θα πρέπει να δούμε πώς... θα ξαναγλιτώσουμε από τον Ανδρέα! Φτου κι από την αρχή δηλαδή: Οχι ακριβώς. Όλα δείχνουν ότι θα πέσει πάλι (πολύ πιο γρήγορα από την άλλη φορά) μόνος του.

- Να δούμε συγχρόνως ποιοι από τους «λοιπούς», Σαμαράς και Αριστερά, αξίζουν να παραμείνουν στη πολιτική και ποιοι όχι (γιατί μας έχουν ήδη κουράσει αρκετά).

Κι αν όλα πάνε καλά, σύμφωνα με το... «βρώμικο σχέδιο» που μόνο ο ελληνικός λαός μπορεί να καταστρώσει, ίσως σύντομα ν' απαλλαγούμε απ' όλους μαζί μαζικά!

Εναν-έναν, μια και καλή, και μεθοδικά. 'Η πολιτικά ή αλα ιταλικά. Ναι, είναι μια παλιόδουλειά, αλλά κάποιος πρέπει να την κάνει: Εμείς. Έχουμε μόνο ένα δικαίωμα: Να τους πετύχουμε κατακέφαλα, πριν μας λασκάρει εμάς η «βίδα».